

David and Saul. Love and Hate

I Samuel ch.16

David came to Saul and stood before him. And **he loved him greatly**, and he became his armorbearer. ²² Then Saul sent to Jesse, saying, "Please let David stand before me, for he has found favor in my sight." ²³ And so it was, whenever the **spirit from God** was upon Saul, that David would take a harp and play *it* with his hand. Then Saul would become refreshed and well, and the **distressing spirit** would depart from him.

Isaiah 11:2

The Spirit of the Lord shall rest upon him: A spirit of wisdom and insight, a spirit of counsel and valor, a spirit of knowledge and fear of God.

I Samuel ch.18

when he had finished speaking to Saul, the ^[a]soul of Jonathan was knit to the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul. ² Saul took him that day, and would not let him go home to his father's house anymore. ³ Then Jonathan and David made a covenant, because he loved him as his own soul. ⁴ And Jonathan took off the robe that *was* on him and gave it to David, with his armor, even to his sword and his bow and his belt.

⁵ So David went out wherever Saul sent him, and ^[b]behaved wisely. And Saul set him over the men of war, and he was accepted in the sight of all the people and also in the sight of Saul's servants. ⁶ Now it had happened as they were coming *home*, when David was returning from the slaughter of the ^[c]Philistine, that the women had come out of all the cities of Israel, singing and dancing, to meet King Saul, with tambourines, with joy, and with musical instruments. ⁷ So the women sang as they danced, and said:

"Saul has slain his thousands,
And David his ten thousands."

⁸ Then Saul was very angry, and the saying displeased him; and he said, "They have ascribed to David ten thousands, and to me they have ascribed *only* thousands. Now *what* more can he have but the kingdom?" ⁹ So Saul ^[d]eyed David from that day forward.

¹⁰ And it happened on the next day that the distressing spirit from God came upon Saul, and he prophesied inside the house. So David played *music* with his hand, as at other times; but *there was* a spear in Saul's hand. ¹¹ And Saul cast the spear, for he said, "I will pin David to the wall!" But David escaped his presence twice.

שמואל א פרק טז

(א) ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו **ויאהבהו מאד** ויהי לו נשא כלים:
(ב) וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני:
(ג) והיה בהיות **רוח אלהים** אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו **רוח הרעה**:

ישעיהו יא:ב

ונחה עליו **רוח ה'** רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'.

שמואל א פרק יח

(א) ויהי כבלתו לדבר אל שאול **ונפש יהונתן** **נקשרה בנפש דוד ויאהבו ויאהבהו יהונתן בנפשו**:
(ב) ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו:
(ג) ויכרת יהונתן ודוד ברית **באהבתו אתו בנפשו**:
(ד) ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו:
(ה) ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: פ
(ו) ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור לשיר והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים:
(ז) ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו באלפיו ודוד ברבבתיו:
(ח) ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה:
(ט) ויהי שאול עון עוין את דוד מהיום ההוא והלאה: ס
(י) ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד שאול:
(יא) ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים:

¹² Now Saul was afraid of David, because the Lord was with him, but had departed from Saul. ¹³ Therefore Saul removed him from ^[e]his presence, and made him his captain over a thousand; and he went out and came in before the people. ¹⁴ And David behaved wisely in all his ways, and the Lord was with him. ¹⁵ Therefore, when Saul saw that he behaved very wisely, he was afraid of him. ¹⁶ But all Israel and Judah loved David, because he went out and came in before them.

¹⁷ Then Saul said to David, "Here is my older daughter Merab; I will give her to you as a wife. Only be valiant for me, and fight the Lord's battles." For Saul thought, "Let my hand not be against him, but let the hand of the Philistines be against him."

¹⁸ So David said to Saul, "Who *am* I, and what *is* my life *or* my father's family in Israel, that I should be son-in-law to the king?" ¹⁹ But it happened at the time when Merab, Saul's daughter, should have been given to David, that she was given to Adriel the Meholathite as a wife.

²⁰ Now Michal, Saul's daughter, loved David. And they told Saul, and the thing pleased him. ²¹ So Saul said, "I will give her to him, that she may ^[f]be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him." Therefore Saul said to David a second time, "You shall be my son-in-law today."

²² And Saul commanded his servants, "Communicate with David secretly, and say, 'Look, the king has delight in you, and all his servants love you. Now therefore, become the king's son-in-law.' "

²³ So Saul's servants spoke those words in the hearing of David. And David said, "Does it seem to you *a light thing* to be a king's son-in-law, seeing I *am* a poor and lightly esteemed man?" ²⁴ And the servants of Saul told him, saying, ^[g]"In this manner David spoke."

²⁵ Then Saul said, "Thus you shall say to David: 'The king does not desire any dowry but one hundred foreskins of the Philistines, to take vengeance on the king's enemies.' " But Saul thought to make David fall by the hand of the Philistines. ²⁶ So when his servants told David these words, it pleased David well to become the king's son-in-law. Now the days had not expired; ²⁷ therefore David arose and went, he and his men, and killed two hundred men of the Philistines. And David brought their foreskins, and they gave them in full count to the king, that he might become the king's son-in-law. Then Saul gave him Michal his daughter as a wife.

²⁸ Thus Saul saw and knew that the Lord was with David, and *that* Michal, Saul's daughter, loved him; ²⁹ and Saul was still more afraid of David. So Saul became David's enemy ^[h]continually. ³⁰ Then the princes of the Philistines went out *to war*. And so it was, whenever they went out, *that* David behaved more wisely than all the servants of Saul, so that his name became highly esteemed.

(יב) וירא שאול מלפני דוד כי היה יקוק עמו ומעם שאול סר:

(יג) ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: פ

(יד) ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויקוק עמו:

(טו) וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו:

(טז) **וכל ישראל ויהודה אהב את דוד** כי הוא יוצא ובא לפניו: פ

(יז) ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יקוק ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים: ס

(יח) ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך:

(יט) ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה:

(כ) **ותאהב מיכל בת שאול את דוד** ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו:

(כא) ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום:

(כב) ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך **המלך וכל עבדיו אהבו** ועתה התחתן במלך:

(כג) וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה:

(כד) ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: פ

(כה) ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים:

(כו) ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים:

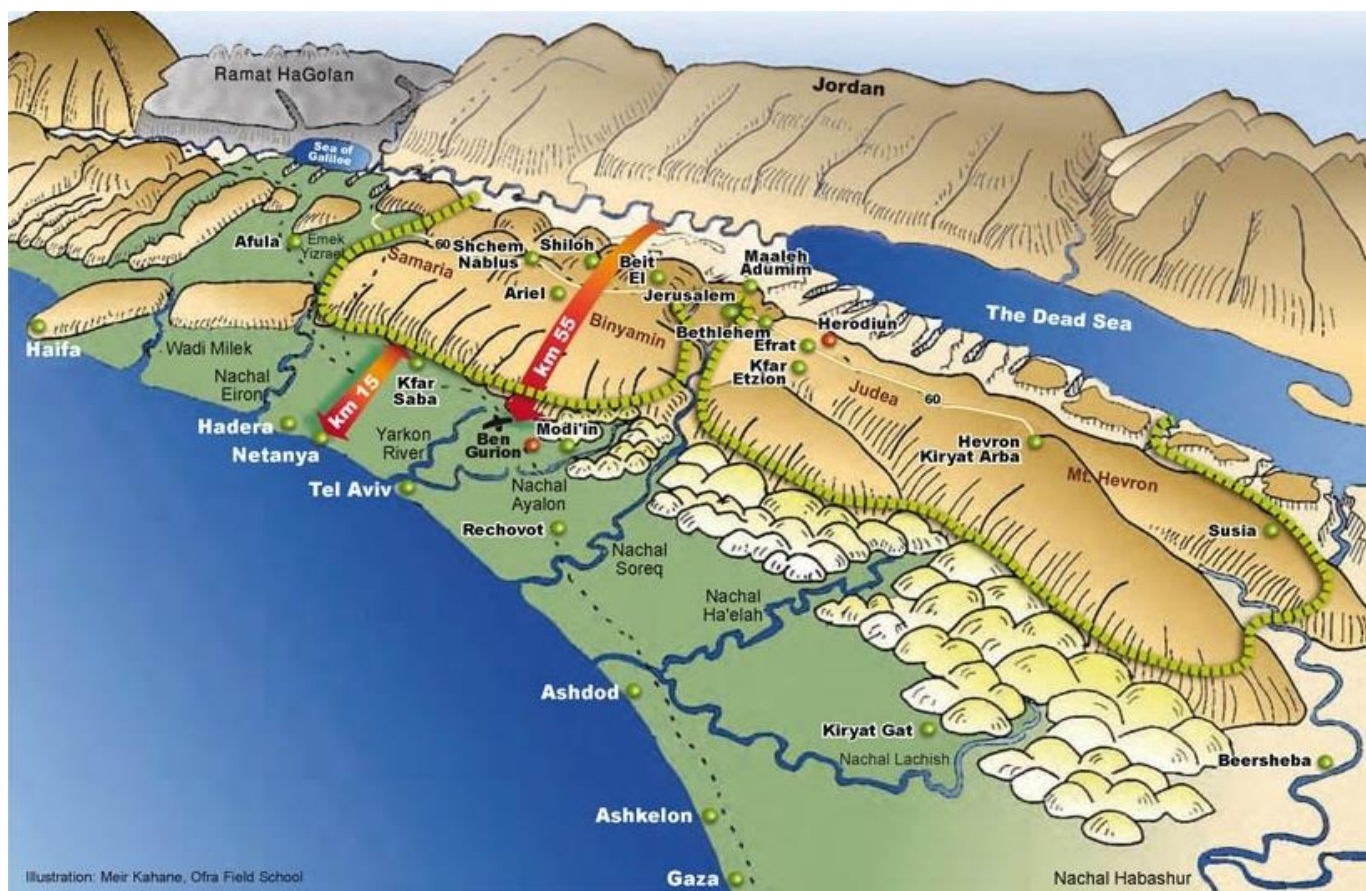
(כז) ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתייהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:

ס

(כח) וירא שאול וידע כי יקוק עם דוד **ומיכל בת שאול אהבתה**:

(כט) ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: ס

(ל) ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד:

I Samuel ch.19

Saul spoke to Jonathan his son and to all his servants, that they should kill David; but Jonathan, Saul's son, delighted greatly in David. ² So Jonathan told David, saying, "My father Saul seeks to kill you. Therefore please be on your guard until morning, and stay in a secret *place* and hide. ³ And I will go out and stand beside my father in the field where you *are*, and I will speak with my father about you. Then what I observe, I will tell you."

⁴ Thus Jonathan spoke well of David to Saul his father, and said to him, "Let not the king sin against his servant, against David, because he has not sinned against you, and because his works *have been* very good toward you. ⁵ For he took his life in his hands and killed the Philistine, and the Lord brought about a great deliverance for all Israel. You saw *it* and rejoiced. Why then will you sin against innocent blood, to kill David without a cause?"

⁶ So Saul heeded the voice of Jonathan, and Saul swore, "As the Lord lives, he shall not be killed." ⁷ Then Jonathan called David, and Jonathan told him all these things. So Jonathan brought David to Saul, and he was in his presence as in times past.

שמואל א פרק יט

(א) וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד:

(ב) ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת:

(ג) ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך:

(ד) וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:

(ה) וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יקוק תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם:

(ו) וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יקוק אם יומת:

(ז) ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו באתמול שלשום: ס

⁸ And there was war again; and David went out and fought with the Philistines, and struck them with a mighty blow, and they fled from him.

⁹ Now the distressing spirit from the Lord came upon Saul as he sat in his house with his spear in his hand. And David was playing *music* with *his* hand. ¹⁰ Then Saul sought to pin David to the wall with the spear, but he slipped away from Saul's presence; and he drove the spear into the wall. So David fled and escaped that night.

¹¹ Saul also sent messengers to David's house to watch him and to kill him in the morning. And Michal, David's wife, told him, saying, "If you do not save your life tonight, tomorrow you will be killed." ¹² So Michal let David down through a window. And he went and fled and escaped. ¹³ And Michal took ^[a]an image and laid *it* in the bed, put a cover of goats' *hair* for his head, and covered *it* with clothes. ¹⁴ So when Saul sent messengers to take David, she said, "He *is* sick."

¹⁵ Then Saul sent the messengers *back* to see David, saying, "Bring him up to me in the bed, that I may kill him." ¹⁶ And when the messengers had come in, there was the image in the bed, with a cover of goats' *hair* for his head. ¹⁷ Then Saul said to Michal, "Why have you deceived me like this, and sent my enemy away, so that he has escaped?"

And Michal answered Saul, "He said to me, 'Let me go! Why should I kill you?' "

¹⁸ So David fled and escaped, and went to Samuel at Ramah, and told him all that Saul had done to him. And he and Samuel went and stayed in Naioth. ¹⁹ Now it was told Saul, saying, "Take note, David *is* at Naioth in Ramah!" ²⁰ Then Saul sent messengers to take David. And when they saw the group of prophets prophesying, and Samuel standing *as* leader over them, the Spirit of God came upon the messengers of Saul, and they also prophesied. ²¹ And when Saul was told, he sent other messengers, and they prophesied likewise. Then Saul sent messengers again the third time, and they prophesied also. ²² Then he also went to Ramah, and came to the great well that *is* at Sechu. So he asked, and said, "Where *are* Samuel and David?"

And *someone* said, "Indeed *they are* at Naioth in Ramah." ²³ So he went there to Naioth in Ramah. Then the Spirit of God was upon him also, and he went on and prophesied until he came to Naioth in Ramah. ²⁴ And he also stripped off his clothes and prophesied before Samuel in like manner, and lay down naked all that day and all that night. Therefore they say, "*Is* Saul also among the prophets?"

(ח) ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו:
(ט) ותהי רוח יקוק רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד:

(י) ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: פ

(יא) וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: (יב) ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:

(יג) ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד: ס (יד) וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: פ

(טו) וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: (טז) ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו:

(יז) ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך:

(יח) ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרממה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנאות בניות:

(יט) ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנאות בניות ברמה: (כ) וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה:

(כא) ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה:

(כב) וילך גם הוא הרממה ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנאות בניות ברמה:

(כג) וילך שם אל נזית נזית ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד באו בנאות בניות ברמה:

(כד) ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים: פ

שאל ודוד . אהוד בנאי

כולם מזמן הלכו לישון רק שאול ער, קודר מרים לדוד טלפון	All have gone to bed long ago Only Saul is awake, gloomy Picks up the phone to David
אולי תקפוץ אלי, יא דוד נפשי אגם שחור תביא איתך את הגיטרה כי באצבעותיך אור	Could you come over, ya David My soul is a black lake Bring your guitar with you For there is light in your fingers
דוד בא מיד רגוע, מתיישב ומכוון את המלאכה היטב יודע עוצם עיניים, מנגן	David came right away, all calm, He sits down and tunes [the guitar] He knows the job well Closes his eyes, and plays
עשר אצבעות לדוד קצה כל אצבע - קרן אור כשהוא פורט על המיתר הזמן זורם לו לאחור	Ten fingers David has The tip of each finger - a ray of light When he strums on the string Time flows backwards
שאול מבפנים קרוע קרבות בתוך בטנו אוהב-שונא, ומקנא מכור לחברו	Saul is torn from within Battles run in his gut Love-hate, and envious He is addicted to his friend
דבר מה אפל נופל השד חוזר להשתולל סכין נזרקת באוויר פתאום יש בין השנים קיר	Something dark falls The demon rages again A knife is thrown into the air Suddenly there's a wall between the two
דוד מתחמק משאול אבל שאול לא מוותר דוד שוכח וסולח כששאול מתקשר	David avoids Saul But Saul is not giving up David forgets and forgives When Saul calls
בוא שוב לנגן לי דוד קח אותי לכוכבים בוא שוב לנגן הלילה שיר געגועים	Come play for me again, David Take me to the stars Come play again tonight A song of longing
בוא שוב לנגן הלילה... בוא שוב לנגן הלילה שיר געגועים	Come play again tonight... Come play again tonight A song of longing